

NEDJELJNA ČITANJA: Iz 45,1.4-6; Ps 96,1.3-5.7-10a.10c; 1Sol 1,1-5b; Mt 22,15-21

U današnjem evanđeoskom odlomku farizeji pokazuju svu bezočnost i netrpeljivost prema Isusu, što uostalom nije samo njihova, nego je uopće bezočnost i netrpeljivost ljudi prema Bogu i prema prihvaćanju Božjeg nauka. Uslijed takve bezočnosti čovjek traži povoda odbaciti riječ istine koja od Boga dolazi, umjesto da priznaju svoje zablude i pristanu uz naviještenu istinu. Ali se mora priznati da je i njihov napor da pronađu neku optužbu protiv Isusa bio golem, jer on nije razmišljao poput njih, niti je životu pristupao s njihovih pozicija. Našavši se pred nedvojbenom uzvišenošću Isusovih djela, farizeji su odbijali u njima priznati prst Božji. Opirali su se svom silom tražeći izgovor kako bi, uz svu očevladost, ustvrdili da se ne radi o Božjim djelima i nebeskom nauku. To će uočiti i sveti Hilarije kad tumači ovaj evanđeoski odlomak: „Farizeji se često uznemiruju i iz prethodnoga ne mogu imati prilike da Isusa lažno optuže. Na njegove čine i riječi nije mogla pasti opačina. Ali se farizeji zbog zle volje naprežu za svako istraživanje da pronađu optužbu. Isus je, naime, sve ljude pozivao od svjetovnih opačina i praznovjerja ljudskih uvjerenja na nadu nebeskoga kraljevstva.“

Zato je i upit koji Isusu postavljaju farizeji zajedno s herodovcima vrlo podao i dvoličan, jer skriva njihove stvarne namjere: *Je li dopušteno dati porez caru ili nije?* Njima nije trebalo razjašnjenje tog pitanja. Njima nije trebala božanska pouka koju bi slušali. Oni i tako nisu plaćali porez iz uvjerenja da je to njihova građanska dužnost i da je to pred Bogom časna obveza, nego su plaćali prisiljeni čistom silom rimskega careva, samo što nisu imali hrabrosti javno to reći u javnosti. Igrajući dvostruku igru, pokazivali su se lojalnima pred vojnog moću, no o tom pitanju su radije šutjeli pred narodom, da ih narod ne bi prokazao kao izdajice. U duhu te iste dvoličnosti potajno su priželjkivali bolja vremena kada ipak neće tuđincima plaćati porez, nego će skupiti dovoljno snage da se oslobole od rimske vlasti. No pred Isusom oni se čak pozivaju na plaćanje poreza caru, premda su bili prirodni neprijatelji Rimskoga carstva i carskoj su se vlasti suprotstavljali s političkim pozicijama.